

TO !

Prosinac, 2023./br.60

List učenika Srednje škole Bol

Razgovor s vlasnikom Taverne

Terenska nastava

Natjecanja

Advent u Beču

Iz školskih zadaćnica

Čestitke

Sjećanje na Škabrnju i Vukovar

Domovinski rat je oblikovao modernu povijest Hrvatske, donio je sa sobom neizmjerne teške trenutke, a pad Vukovara i stradanje Škabrnje predstavljaju vrhunac te tragedije. Ti događaji, od kolovoza do studenog 1991. godine, ostavili su dubok pečat na dušu Hrvatskog naroda. Iako iznimno bolni, postali su kameni temelj na kojem je izgrađena suvremena i samostalna Republika Hrvatska.

Sjećanje na ove događaje postalo je ključno za očuvanje nacionalnog identiteta, podsjećajući nas na cijenu slobode. S tim ciljem, učenici 4.a i 3.b razreda su u pratnji prof. Ines Kraljević i prof. Nikole Matulića otišli do crkvice sv. Ivana i Teodora i spomenika žrtava Domovinskog rata. Učenici su zapalili svijeće i recitali nekoliko pjesama te su na taj način odali počast žrtvama rata. Nikolina Nižetić (3.b) je recitala pjesmu „Hrvatska“ Drage Ivaniševića, Ela Pavišić (4.a) pjesmu „Hrvatski kraljevi“ Vladimira Nazora i Toni Radić (4.a) pjesmu „Moj dom“ S.S.Kranjčevića.

Svjetlost svijeća postala je simbol sjećanja podsjećajući nas na hrabrost i žrtvu onih koji su svo život dali za slobodu i neovisnost – Republike Hrvatske. Činjenica da su učenici preuzeli aktivnu ulogu čitajući pjesme koje odražavaju bol, gubitak, ali i nadu, dodatno je naglasila važnost osobnog doprinosa u očuvanju kolektivne memorije. Ova obilježavanja ne služe samo kao podsjetnik na prošlost, već i kao upozorenje za budućnost. Učimo iz gorkih iskustava onih koji su dali ono najvrjednije, svoj život, kako bismo gradili svoju budućnost u miru!

Natalija Tomaš, 4.a

SADRŽAJ

- 2. str. Sjećanje na Vukovar i Škabrnju
- 4. str. Školske novosti
- 5. str. Razgovor s Josipm
- 8. str. 100 godina turizma
- 9. str. Poklon Općine
- 10. str. Posjet Saloni
- 11. str. 15. Festival pravo djece
- 12. str. Posjet vjerskim zajednicama
- 13. str. Posjet TZO Bol
- 14. str. Terenska nastava – Split
- 16. str. Dani kruha
- 18. str. Natjecanja
- 20. str. Posjet Beču
- 22. str. O la la!!!
- 23. str. Domska parlaonica
- 24. str. Na stranim jezicima
- 26. str. Iz škol. zadaćnica
- 29. str. Poezija
- 31. str. Morfemska poezija
- 32. str. Školska kuhinja
- 34. str. Starački dom Bol
- 35. str. Čestitke

Zahvaljujemo svim profesorima koji su pomogli da naš list ugleda svjetlost dana po 60. put.

Sretan Božić i uspješna 2024. godina!!!

Impressum

Uredništvo

Ljubica Kusanović, prof.
Ana Ursić, prof.
Ela Pavišić, 4.a

Suradivali na listu

Dora Okmažić, 1.a
Dominik Pivčević, 1.a
Phoebe Zlatar, 1.a
Lea Marinelić, 1.b
Zoran Vrandečić, 2.b
Lorena Đana, 2.c
Ketrin Jerčić, 3.a

Karla Klapež, 3.a
Marijan Vranješ, 3.a
Eni Zejnilhodžić, 3.b
Dea Pecotić, 3.b
Nikol Radić, 3.c
Katarina Karninčić, 4.a
(naslovnica)
Liora Marinković, 4.a
Iva Marjanović, 4.a
Ela Pavišić, 4.a
Toni Radić, 4.a
Natalija Tomaš, 4.a
Dorian Kusanović, 4.b
Laura Šoštarić, 4.b
Nikol Vuković, 4.b
1.a, 1.c, 3.a i 4.a

Školske novosti

Ove smo godine upisali 34 prvaša. Početkom ove školske godine dobili smo nove profesorice. Prof. Matea Pisac mijenja bolesnu prof. Ankicu Okić. Nadamo se i želimo da naša prof. Ankica što prije ozdravi i da nam se vrati!

Ravnateljica Sani Bodlović je prepustila ravnateljstvo prof. Luciji Brešković Carević. Novoj ravnateljici želimo uspješan mandat, a prof. Sani sretan „povratak u razred“. Sada nam latinski predaje prof. Ivana Ribičić, a novu profesoricu imamo i iz glazbenog, a to je prof. Ivana Klarić. Bivša prof. Daniela sada radi u Splitu.

Naš dugogodišnji prof. Branko Karmelić početkom ove škol. godine je otišao u zasluženu mirovinu... ali mi znamo da on neće „mirovati“ te mu želimo puno zdravlja i veselja u „novom“ životu! Sretno profesore!!!

Naša tajnica Nikolina je na porodiljnom dopustu, a nju mijenja Tonijela Vrandečić.

Prof. Petra Kokeza je još jednom proglašena „najizvršnjim“ profesorom za proteklu godinu. Čestitamo!!!

Općina Bol je i ove godine darovala tablete prvašima. Hvala Općini Bol!!!

Obilježena je i 100-godišnjica turizma u Bolu. Škola je sudjelovala u proslavi.

Naša prof. Ada Seferagić je koordinatorica aktivnosti na našem otoku vezanih uz Mediteransku prehranu koja je upisana na UNESCO-v popis nematerijalne kulturne baštine. Otišla je krajem studenog na Cipar gdje se održavao Koordinacijski sastanak vezano uz tu tematiku.

Projekt „Ruksak pun kulture“ nastavlja s radom. Sudjelovali smo i na Europskoj noći istraživača u Splitu. Organizirane su i različite radionice (npr. „Lažne vijesti oko mene i u mojoj školi“), predavanja (npr. „Jadran i njegov živi svijet“), organizirani su ponovo i „Dani otvorenih vrata SŠ Bol“...

Bili smo i na terenskoj nastavi (Bol i Split – Salona), a posebno nas je radovao izlet na Advent u Beču...

U predbožićno vrijeme organizirali smo i humanitarne akcije (O la la 366 večera, Brački pupoljci...). Tradicionalno se u našoj školi organiziraju i Dani kruha.

Obilježena je i obljetnica stradanja Vukovara i Škabrnje.

Erasmus+ programi nastavljaju se u drugom polugodištu.

TAVERNA RIVA - Josip

Zimska kava pije se u Taverni pa nam je sinulo obaviti mali razgovor sa gazdom Josipom za školski list. Susretljivi gazda pristao je na razgovor i počastio nas kavom.

Kako je započeo vaš dugogodišnji rad u ugostiteljstvu?

Počeo sam od malih nogu radeći uz oca Nikicu (otac je također završio školu za konobara u Bolu) u Taverni i učeći o poslu u Srednjoj školi Bol. U prošlosti se u posao kretalo puno ranije nego sada. Rad Taverne započeo je kao rad malog restorana 1981.g. (nakon očevog povratka iz Njemačke) sa ograničenom ponudom koja se većinski sastojala od jednostavnih, domaćih jela sa morskim plodovima. Vodio ju je moj otac, nastavio sam sa poslom i nadam se da će i moji sinovi nastaviti. Stariji sin je prošlo ljeto radio u Dubrovniku, stjecao nova znanja... A mlađi sin mi pomaže ovdje. Djeci treba pustiti da sami odlučuju čime će se baviti u životu.

Je li vam znanje stečeno u srednjoj školi pomoglo u daljnjem životu?

Naravno. Svako iskustvo je pozitivno, a srednja škola je vrsta odskočne daske u svijet. Stečeno znanje i iskustvo uvijek su vrijedni. Ipak, neke se stvari moraju proživjeti na vlastitoj koži, na poslu i u životu, što se ne može naučiti u školi.

Kakvo je vaše iskustvo sa današnjim turistima? Kakva je bila sezona?

I sami živite u Bolu pa možete posvjedočiti da se posljednjih godina ništa nije previše mijenjalo. Turista uvijek ima i postoje oni koji će novac ostaviti kao i oni što neće. Nama je u interesu svakom gostu pružiti dobru ponudu i iskustvo. Također, svaka sezona, rekao bih, ovisi o poslodavcu. Treba imati dobru ponudu te biti financijski obrazovan kako bi se mogao pratiti promet. Vjerujem da tu veliku ulogu igra i suradnja sa drugim lokalnim ugostiteljima te zajednicom. Primjerice kupovina mesa, ribe i drugih proizvoda može se obaviti sa lokalnim

proizvođačima i ribarima, umjesto da se to nabavlja negdje drugdje. Umjesto da se natječemo međusobno, trebali bismo surađivati i zajedno rasti.

Jeste li zadovoljni sa radnicima? Kako teče proces zapošljavanja?

Jesam, jer sam zaposlio dobre ljude. Kod svakog novog radnika ispitujem karakter kako bi odabrao najboljeg mogućeg kandidata za posao. Neke se stvari mogu naučiti, ali uče se kroz trud i volju.

Što mislite o brzjoj prehrani? Postoji li mogućnost da se više okrenemo tradicionalnim jelima?

Turisti se danas sve više fokusiraju na brzu prehranu, pizzu, burgere i slično. To je lako za spremati i danas gotovo svaki ugostitelj to ima u ponudi. Ipak, mislim da bi kroz dovoljnu promidžbu i tradicionalna kuhinja postala popularnija. Imamo razna starinska jela koja vole i mladi ljudi. Vi zasigurno jedete neka od njih kod kuće, a ne nalazite ih u svakidašnjim restoranima. To je naše bogatstvo i u svakom ga slučaju trebamo cijeniti.

Može li se kod nas uspjeti živjeti samo od turizma?

U Bolu imate strance koji svoj objekt drže samo ljeti, a zimi zarađen novac sa sobom nose u neku drugu državu. Imamo i domaće ugostitelje koji su u Bolu tijekom cijele godine i od tog novca žive ovdje. Neki poslić sa strane uvijek dobro dođe. Uvijek se ima što raditi, a bez toga bi nam zimi bilo i dosadno.

Koja je vaša poruka za kraj?

Na mladima svijet ostaje. Preporučio bih vam da po završetku školovanja otiđete raditi malo u inozemstvo. Stekli biste neprocjenjivo iskustvo, ali shvatili biste da sve što oni mogu, možemo i mi. Nakon toga, vratite se tu. Postoji neograničen potencijal koji trebamo iskoristiti. Ideje mladih ljudi uvijek su dobrodošle, jer vi ste ti koji će iza nas ostati.

Ela Pavišić i Iva Marjanović, 4.a

RESTORAN TAVERNA RIVA

Taverna Riva, restoran s najdužom tradicijom, nalazi se u centru Bole, uz samu obalu mora.

Ipak – jer za potreban broj stolova uz more bilo bi nužno barem još jedno more – nisu svi stolovi *sa okusom soli*. I to je problem, a za turiste koji žele sjediti za stolovima s nogama u moru, možda čak i veliki?

Ali taj problem, veliki problem, prestaje biti čak i mali problem, problemčić, kada od stotine različitih jela (uključujući i vegetarijanska) probate samo nekoliko specijaliteta tradicijske bračke kuhinje i modernog kulinarstva, po čemu je Taverna, uostalom, i prepoznatljiva. Te su gastro-delicije: vitalac, janjetina s ražnja, janjeći kotleti Niđo, krem juha (od brokule, boba, slanutka), rižoto (s plodovima mora i zemlje), njoki od tikve u umaku četiri sira, hobotnica ispod peke...

Četverostruko zadovoljstvo, peterostruko zadovoljstvo... i kompletno zadovoljstvo čeka vas u restoranu Taverna Riva koji od 1981. ore najdublje brazde bolskog ugostiteljstva.

Taverna Riva u centru Bole, na rivi, uz samu obalu – *sa okusom mora, sa okusom soli*...

RESTAURANT I CAFFE BAR PIZZERIA TAVERNA RIVA

Taverna Riva (dolje) – odakle je (1981.) sve počelo, a ostalo je povijest – još bliže je *okusu mora*, a u slučaju velikih valova i *okusu soli*.

Ispred Taverne se, naime, nalazi parapet na kojemu se sjedi, i to uz stoliće *okrenute moru*...

Ali i ovdje, nažalost, suhih nogu jer veliki valovi ljeti su u Bole rijetkost... Privilegija.

Kao što je privilegija i sjedenje ispred Rive, na rivi, na parapetu (s pogledom na Hvar), uz hedonističko prepuštanje uživanju – uz kavu, pivo pizu, lazanje, brački sir, brački pršut, carpaccio od hobotnice Parapet, riblji carpaccio Lungo mare, sva ostala jela iz restorana (odozgor) i, uza sva druga, bolsko domaće vino – *s okusom mora, sa okusom soli, i okusom sna*...

Ivica Jakšić Čokrić Puko, Turistički vodič Bole, 2016.

OBILJEŽAVANJE 100 GODINA TURIZMA U BOLU I DANA TZO – PRVA BOLSKO LIGNJADURA

Povodom Dana TZO Bol i 100 godina turizma u Bolu (što se obilježava cijelu ovu godinu) 7. i 8. listopada organizirana je prva „Bolska lignjadura“ uz mnoge popratne sadržaje i puno posjetitelja. Na natjecanju je sudjelovalo 35 ekipa (oko 120 natjecatelja u lignjolu). Događaj je organizirala TZO Bol uz pomoć Udruge bolskih ugostitelja. Lignjolojci su dva dana odlazili loviti lignje, hobotnice, sipe i muzgavce te su se nakon 4 sata vraćali na Studenac gdje je organiziran prigodan program i gdje se vagao ulov.

Zainteresirani učenici ugostiteljske struke prisustvovali su svojevrsnom Masterclassu. Uz živu glazbu i dobru zabavu svih okupljenih ŠKMER-ov (Šefovi kuhinja mediteranskih i europskih regija) tim je prvu večer u velikoj „teći“ skuhaio teletinu s bižima, a drugu večer, kad je bilo proglašenje pobjednika, pripremili su ulovljene lignje s bobom i manistrom koje su se mogle konzumirati uz donaciju za Bračke pupoljke. Tradicija u lignjolu duboko je ukorijenjena u Bolu, a interna i neslužbena natjecanja su već postojala pa je ovo natjecanje bilo prilika da se razbije monotonija posezone i da se svi dobro zabave.

Na našem štandu veliki je interes bio za projekt „Divlji pijat“ i istoimenu nagrađenu kuharicu, a najviše za koktel „Trtajun“ iz spomenute knjige kao i za novi koktel od levande.

4.a

Prvaši zahvaljuju Općini Bol

Draga Načelnice,

Nemam dovoljno riječi za opisati koliko sam zahvalna Općini Bol na poklonu. Vaša pažnja i uloženi trud u odabir poklona su zadivljujući. U ovom blagdanskim razdoblju želim vam svima iskreno zahvaliti na poklonu kojim ste nama prvašima uljepšali dan. Sve najbolje za Božić i novu godinu!!!

Tara, 1.a

Hvala Općini Bol za tablete koje smo dobili kako bi nam bio olakšan rad. Svi smo bili vrlo ugodno iznenađeni tim poklonom te vam zbog toga svi zahvaljujemo od srca!

David, 1.a

Zahvaljujem Općini na tabletu, meni je to bilo iznenađenje jer sada mogu na njemu raditi prezentacije i ne trebam za to svoj laptop. Hvala!

Taras, 1.a

Htjela bih izraziti svoju zahvalnost i sreću zbog dobijanja laptopa od strane Općine Bol. Ovo je za mene više od poklona, ovo je priznanje za moj trud, predanost i željom za učenjem. Hvala vam!!!

Josipa, 1.a

Bilo je super što smo svi prvaši dobili izuzetno kvalitetne i korisne tablete. Najveća hvala Općini Bol!

Viki, 1.a

Posjet Saloni i Arheološkom muzeju u Splitu

Dana 17. 10. 2023. g. učenici 1.a, 1.b i 2.a posjetili su Salonu i Arheološki muzej u Splitu u pratnji nastavnika: Nikole Matulića, Ines Kraljević, Petre Kokeze i Frančeske Mladinić. U ranim jutarnjim satima dio učenika je krenuo iz Bola katamaranom u 6:30, a ostali učenici trajektom u 7:45 iz Supetra. Po dolasku u Split dio učenika je uživao u kavi na Rivi, dok su čekali ostale učenike. Zajedno smo se ukrkali u autobus i krenuli u Salonu. Dolaskom u Salonu nastavnik Nikola Matulić nas je kratko pripremio za predavanje o Saloni. Stigao je povjesničar Luka koji radi u Arheološkom muzeju i vodi edukativne radionice. Luka je bio iznimno zanimljiv te nas je proveo kroz najvažnije dijelove antičkog lokaliteta, episkopalni centar s ostacima bazilike, amfiteatar te *Porta Caesarea*. Dok smo šetali predivnim krajolikom naš vodič nam je zanimljivom pričom predočio povijesne i životne okolnosti antičkih stanovnika Salone, te razloge zbog kojih je ista, na koncu i napuštena. Nakon razgledavanja Salone došao je red i na Arheološki muzej u Splitu, najstariju muzejsku ustanovu u Hrvatskoj. U muzeju se čuva veliki dio artefakata pronađenih u iskopinama antičke Salone. U dvorištu muzeja igrali smo se antičkih detektiva. Naš vodič za njih je pripremio tragove koje su prvo morali pronaći u lapidariju, a potom odgonetnuti zagonetku – tko je ukrao zlato iz hrama? Nakon uspješno odrađenog zadatka, pozdravili smo se s našim vodičem i otišli na zasluženu pauzu prije trajekta/katamarana.

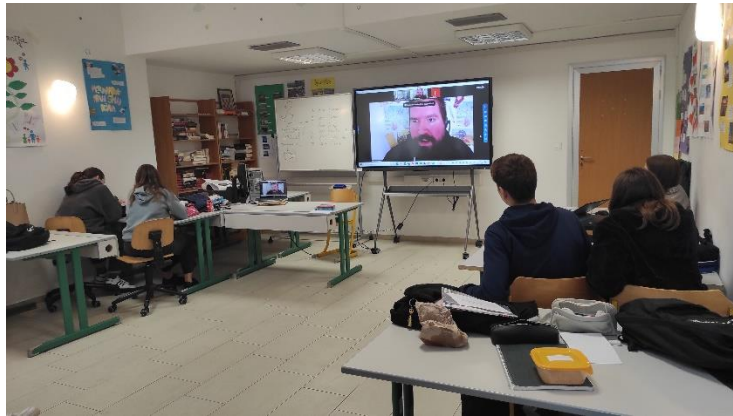

Pobjednička priča

Lukrecija je bila žena bogatog trgovca. Imali su veliku vilu u kojoj su stalno pripremali zabave i događaje. U slobodno vrijeme prodavala je voće i povrće na tržnici. Sve je bilo dobro dok jednog dana nepoznati čovjek nije pokucao na vrata. Taj čovjek se predstavio kao vođa kršćanskog kulta sa prstenom pastira kojeg je poklonio Lukreciji. Nakon toga su svi primijetili kako nešto nije uredu, a nitko nije znao što se događa. Odlučili su provesti istragu, ali u vili nisu pronašli ništa što upućuje na kršćanstvo. Pokušali su nagovoriti Lukreciju da vjeruje u Jupitera umjesto u Artemidu. Ona je to odbila te su joj zbog toga oduzeli vilu. Muž joj se razbolio i umro, a ona je krivila ostale članove tog uzvišenog društva te je zato ukrala zlato.

Dora Okmažić, 1.a i Lea Marinelić, 1.b

15. Festival prava djece u organizaciji udruge Alternator

Dana 15. 11. 2023. godine učenici 2.a i 3.a razreda su sudjelovali u on line interaktivnoj radionici u organizaciji udruge Alternator. Udruga realizira projekt Festival prava djece kojim zagovaraju prava na izražavanje, sudjelovanje i dostupnost svih kulturnih sadržaja koji su važni za zajedništvo i jednakost te kulturu koja je dostupna baš svima. Žele skrenuti pozornost na to da svatko ima pravo na kulturne sadržaje, stoga su svi njihovi programi besplatni. Ciljevi radionice su odgovoriti na pitanja: Što su to lažne vijesti? Kako nastaju? Koji oblici lažnih vijesti postoje? I jesam li ikada povjerovao/la lažnoj vijesti? Na radionici smo dobili informacije o tome kako prepoznati lažne vijesti, koja je struktura novinarske vijesti i kako provjeriti najvažnije izvore. Na kraju radionice smo pogledali kratki film o učenicima koji su napisali lažnu vijest te kako su manipulirali s novinarima sve dok nisu bili otkriveni, a onda su imali problema u školi te su naljutili mnoge urednike poznatih časopisa. Uplovili smo u svijet medijske pismenosti i razotkrili dezinformacije i lažne vijesti.

Bez veze

Tijekom nastave etike gledali smo kratak film koji su izradili učenici iz učeničkog doma u Osijeku. Učenice su htjele osvijestiti druge o problemima koji se pojavljuju tijekom pretjeranog korištenja pametnog telefona. Ispitivale su druge učenice koliko vremena provode na mobitelu, a odgovori su bili pomalo zastrašujući. U prosjeku svaka učenica provede na mobitelu od 4 do 10 sati dnevno. Tri učenice su se hrabro upustile u eksperiment: Tri dana bez mobitela. Mobiteli su spremljeni kod odgajateljice te su učenice bilježile kako im je bilo, što su novo naučile, je li im netko od kolega pomogao i kako su se osjećale bez mobitela. Na kraju su odlučile da će manje vremena provoditi na mobitelu, a više se posvetiti drugim interesima.

Karla Klapež, 3.a

Posjet vjerskim zajednicama

Dana 17. 11. 2023. g. učenici 1.c, 2.c i 3.c su u pratnji nastavnika: Matee Klanac, Petre Kokeze, Antonele Bošković, Mladena Matijaševića i Frančeske Mladinić otišli u Split u posjet vjerskim zajednicama i obilazak Dioklecijanove palače. Dio učenika je svoju avanturu započeo u ranim jutarnjim satima polaskom iz Bologa u 6:30, a ostali učenici su stigli trajektom iz Supetra. Obilazak smo započeli u 9 sati.

U samom centru Splita stigli smo u islamsku zajednicu gdje smo se morali izuti kako bi mogli ući zbog toga što je cijeli prostor prekriven tepihom na kojem se vjernici mole i polažu svoje lice. Odslušali smo vrlo zanimljivo predavanje.

Zatim smo otišli u pravoslavnu zajednicu gdje nas je dočekaao jerej Mladen Skopljak koji nam je održao kratko predavanje, razgledali smo unutrašnji prostor kapele sv. Save i posjetili nedovršeni hram u samoj unutrašnjosti zgrade.

Zatim smo otišli u židovsku zajednicu također u centru Splita gdje nas je dočekala jedna vrlo simpatična gospođa i kratko nam ispričala sve običaje Židova i kakav je njihov status u Splitu.

Posljednja postaja nam je bila crkva Sv. Frane gdje smo također poslušali kratko predavanje posjetili njihov mali muzej i razgledali crkvu. Splitski samostan sv. Frane na Obali pripada broju samostana za koje starija predaja drži da je ih 1212. godine osnovao sam utemeljitelj Reda male braće, sv. Franjo Asiški, za vrijeme svojeg boravka u Dalmaciji. U sklopu samostana se nalazi i bogata knjižnica koja u svojoj kolekciji broji oko 3000 djela. Nakon svih predavanja otišli smo na pauzu te se ponovno okupili ispred trajekta i nastavili put kući.

Nikol Radić, 3.c

Posjet 4.b razreda Turističkoj zajednici Bol

U petak, 17. studenog 2023. godine, 4. b je otišao u posjet Turističkoj zajednici Bol. Jako su nas lijepo primili i ugostili gospodin Trutanić i gospodin Lalić. Ispričali su detalje o tome čime se bavi Turistička zajednica te s kojim se izazovima suočavaju naročito tijekom sezone. Posebno zanimljiva nam je bila priča o manifestacijama koje organiziraju te s kojim se sve pitanjima gostiju susreću. Kao znak pažnje dobili smo knjigu Jeronima Jerka Martinića pod nazivom „Bolski turistički vremeplov“. Bili smo više nego zadovoljni terenskom nastavom koja je bila korisna, a oduševilo nas je i gostoprimstvo domaćina.

Nikol Vuković i Dorian Kusanović, 4.b

Terenska nastava Split

3.c razred je otišao na terensku nastavu (11. studenog) u Split sa profesoricom Ivanom Radolfi. Posjetili smo Dioklecijanovu palaču, Etnografski muzej i heritage hotel.

Prošli smo kroz Dioklecijanove podrumne, nakon čega smo otišli do Peristila.

Peristil je središnji trg, a smješten je u dijelu u kojem je bilo izgrađeno nekoliko hramova. Tamo smo vidjeli sfinđu i to je jedina koja ima sačuvanu glavu.

Poslije toga smo išli u Vestibul. To je dio gdje je Dioklecijan dočekivao ugledne veleposlanike. U prostoru Vestibula je odlična akustika te smo imali sreću da čujemo klapu koja pjeva.

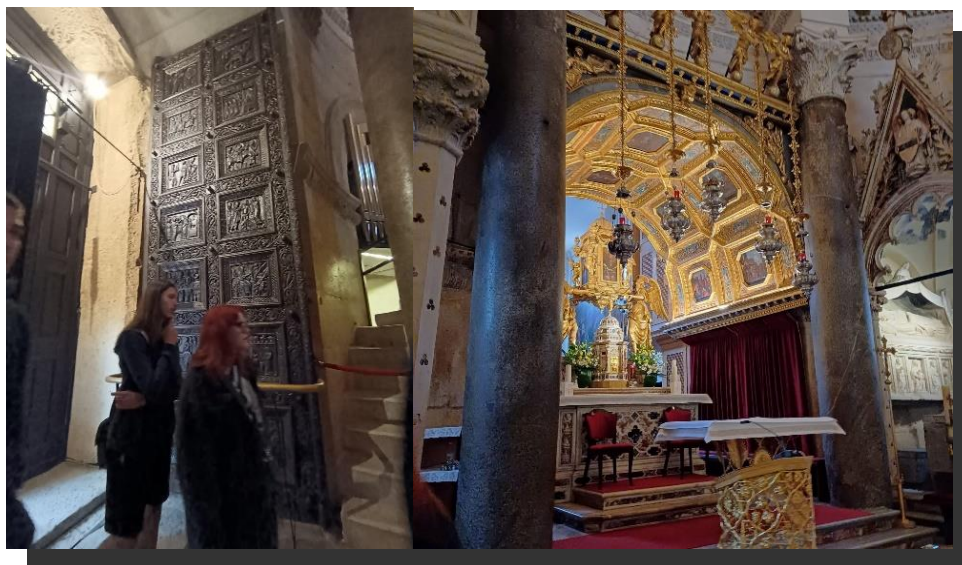
Nakon toga smo išli do heritage hotela „Vestibul“. Hotel se nalazi unutar same palače i poznat je po svojoj luksuznoj ponudi i usluzi.

Poslije toga smo prošetali do Etnografskog muzeja gdje smo vidjeli zbirku nakita, nošnji, oružja, umjetničkih predmeta i zbirku pomoraca.

U muzeju ima dio gdje se penjete na Vestibul, te smo se popeli i od gore vidjeli predivan pogled na Split i katedralu svetog Duje.

Poslije toga smo otišli do crkve Svetoga Duje i tamo smo vidjeli vrata koja je izradio Andrija Buvina te rad poznatog umjetnika Jurja Dalmatinca.

Za kraj smo otišli do Zlatnih vrata i Grgura Ninskog, te smo ga uhvatili za palac i zaželjeli po jednu želju s nadom da će nam se i ostvariti.

Nikol Radić, 3c

Dani kruha u našoj školi

Dani kruha su dani zahvalnosti za plodove zemlje. Obilježavaju se 16. listopada, te su povezani sa Svjetskim danom hrane. Priprema kruha od žita proces je poznat 12 000 godina prije Krista, te su kvasni kruh najvjerojatnije otkrili Egipćani. Kruh se pravi od svih žitarica, od pšenice, raži, ječma, kukuruza, ali i od prosa, heljde, pira, čak i zobi. I u doba najgorih oskudica mljelo se i mijesilo sve što je bilo nalik žitu i

brašnu, poput maka, žira, rogača, boba i leće, sjemenki sezama, sočiva, korijandra i mljevene datule. Žitarice ili cerealije pokrivaju 30 posto energetske potrebe stanovništva u razvijenim zemljama, ali tamo gdje vlada siromaštvo, a postoje gusto naseljena područja, taj udio iznosi i više od 70 posto. Zapadna civilizacija ovisna je o pšenici, Istok ovisi o riži, a kukuruz je najvažniji u Srednjoj Americi i Africi, što donekle uvjetuju i klimatski uvjeti. Pšenici, na primjer, odgovara umjerena kontinentalna klima, raž uspijeva na hladnijem sjeveru, ali i u Srednjoj Europi, a osobito je vole uzgajati na skandinavskom području jer služi i kao krušarica i namirnica za fermentaciju i proizvodnju alkohola; riža pak zahtijeva toplinu i vodu pa joj odgovara tropsko i suptropsko područje. Ječam i zob rastu tamo gdje uspijeva i pšenica, ali je zob vrlo skromna kultura, pa uspijeva i na siromašnom tlu, gdje druge žitarice neće. Kukuruz je u pradomovini imao sasvim drugačije uvjete za uzgoj nego kod nas, ali su ga posvuda agronomi na ovaj ili onaj način oplemenili i prilagodili novim uvjetima da daje velike prinose.

Dan kruha obilježava se u vrtićima, školama, učeničkim domovima i institucijama koje se bave sa djecom. Na datum dana kruha u prostorijama neke institucije se postavljaju izložbe plodova zemlje, kruha... Djeca se na taj datum upoznaju sa zdravom prehranom, plodovima zemlje i tako dalje, te kako bi se kod djece pobudila svijest kako glad u svijetu postoji i kako su mnogi njihovi vršnjaci gladni.

Dana 20. listopada je također obilježen Međunarodni dan kuhara i Svjetski dan jabuka, pa su naši učenici budući kuhari i konobari uz pomoć kolega iz THK smjera pokazali svoje vještine u spravljanju raznih jela koristeći jesenske plodove i razne žitarice.

Pripremljenu hranu smo poslije izložili i predstavili ostalim profesorima i učenicima na prigodnom druženju jer blagovanje u zajedništvu oko istog stola je uvijek vrhunac svakog druženja.

Nikol Radić, 3.c

Natjecanje barmena u Dubrovniku 21. listopada

Uz pomoć profesorice Vesne Kovačević pripremala sam se za natjecanje u dugom piću koje se održavalo u Dubrovniku 21. listopada 2023. godine.

20. listopada

Ujutro sam iz Bole krenula za Split gdje me je dočekala profesorica i krenuli smo za Dubrovnik. Na putu do Dubrovnika, malo prije Pelješkog mosta, posjetili smo vinariju *Terra Madre*, njihove podrumne i arhivu vina. Ručali smo u restoranu *Kapetanova kuća* i nastavili put do našeg odredišta.

Stigli smo u Dubrovnik i smjestili se u hotelu *Kompas*. Ubrzo nakon dolaska i smještaja u sobe pridružili smo se drugim kolegama i kolegicama na *Welcome Drink-u* u prostorijama hotela. Tamo su me upoznali s barmenima iz drugih država i sutrašnjim rasporedom natjecanja. Oko osam sati smo se spustili na pansionsku večeru i ostatak večeri sam uživala u ponudi hotela.

21. listopada

Prije samoga natjecanja smo trebali dati prijavnice i izvući naš redni broj. Moj broj je bio 18 od 34 natjecatelja u državnom natjecanju. U kategoriji flair su bila 4, a na međunarodnom 22 natjecatelja i svi su zbilja bili odlični i zračili pozitivnim i opuštenim raspoloženjem.

Prvo po rasporedu je bilo državno natjecanje, te je prvih četvero na redu imalo 15 minuta za napraviti svoje dekoracije. Neki su koristili voće u svježem i osušenom obliku, a neki pak povrće poput repe, cvijeća te vanilije i slično. Ja sam svoju dekoraciju napravila od kumkvata, paprike te korica naranče i limuna.

Na red sam došla vrlo brzo, ali sam bila spremna. Sve je bilo posloženo na poslužavnik te sam izašla na pozornicu zajedno sa još dvoje natjecatelja koji su radili u isto vrijeme kad i ja. Voditeljica je predstavljala koktele, pa tako i moj Zenith, koji je u sebi imao Henrik's Gin (sponzorsko piće), Triple Sec, Drambui i sok cijedene naranče. Bio je crvenkaste boje tako da je zelena dekoracija stvarala dobar kontrast.

Gledala sam druge natjecatelje kako su radili te se oduševila performansom flaira u kojem su se natjecala četvorica natjecatelja.

Nakon završetka svih triju natjecanja uputili smo se svi zajedno na pansionsku večeru u hotelu nakon koje je bila dodjela nagrada. Kao najmlađi natjecatelj osvojila sam malenu, ali vrijednu nagradu. Najviše od svega me je nagradilo nastavnici: „Čestitam!“... „Bravo!!!“

22. listopada

Dan smo započeli kratkom šetnjom po Stradunu jer nas je čekao dug put do kuće.

Ena Zejnilhodžić, 3.b

Natjecanje Grand Gourmet u Splitu

Marija Jozić i ja smo se za natjecanje Grand Gourmet naporno pripremale uz veliku pomoć naše mentorice, profesorice Vesne Kovačević. Održavalo se od 14. do 17. studenog u kategorijama kratkog pića te sinkroniziranog koktela. Na iste smo se prijavile.

15. studeni

Ujutro smo katamaranom otišle za Split te se sastale s nastavnicom da bismo otišle u hotel. Ove dvije noći smo odsjedali u hotelu Le Meridien Lav u Podstrani. Popodne i večer smo iskoristili za šetnju i usluge hotela te organiziranu večeru.

16. studeni

Polu sata prije početka natjecanja smo izvlačili brojeve te sam ja izvukla broj 5, a Marija broj 4. Žurno smo pripremile sve što nam treba da bismo stigle vidjeti i natjecatelje prije nas. Kada je došao red na nas, predstavile smo priču iza naših koktela Red Dream i Yellow Flame, te ih pripremile. Natjecanje u kratkom piću je bilo podijeljeno na juniore i seniore, pa smo

uspjele vidjeti i starije te iskusnije barmene kako pripremaju svoje koktele, pa ponešto i naučiti od njih.

Nakon završetka kategorije kratkog pića, počelo je natjecanje u sinkroniziranom koktelu. Marija i ja smo naš koktel nazvale Emerald upravo zbog njegove boje te odabrale lijepe visoke čaše s crvenim obrubom zbog kontrasta. Za dekoraciju smo koristile koricu naranče. Bile smo treće i ujedno zadnje na redu, te smo uz pratnju glazbe napravile naše koktele. Kada smo završile, žiri je kušao naš koktel te smo raspremile radne

stolove.

Spakirali smo stvari i vrijeme do proglašenja pobjednika proveli u hotelu.

Proglasili su prvo brončane medalje za kratko piće, i među natjecateljima smo bile Marija i ja. Za sinkronizirani koktel smo osvojile također broncu i čestitali kolegama.

Bile smo jako zadovoljne, a isto tako i naša profesorica koja nas je u svemu podržavala i davala savjete.

Nakon dodjele smo išli na večeru u hotelu.

17. studeni

Ujutro smo se odjavili iz hotela i sretno se vratile u Bol u popodnevnim satima.

Ena Zejnilhodžić, 3.b

Advent u Beču

Advent u Beču jedno je od najčarobnijih putovanja tijekom zimske sezone. Beč, glavni grad Austrije, oživi sa blistavim božićnim tržnicama duž ulica. Putovanje do Beča tijekom adventa je poput ulaska u čarobni svijet.

Dana 30. studenog, učenici SŠ Bol krenuli su na put prema Beču. U ranim jutarnjim satima stigli smo u jednu od najvećih europskih prijestolnica kulture i umjetnosti. Po dolasku, započeli smo svoje razgledavanje grada, te posjetili katedralu Stephansdom, Operu Beč, Zgradu Secesije i još mnoge znamenitosti u centru grada. Otišli smo u Kunsthistorisches muzej koji nam sa zaista dojmio zbog svojeg sadržaja i priče. U popodnevnim satima stigli smo u hotel, nakon čega je uslijedio kratki odmor, večera, te posjeta veličanstvenom božićnom sajmu Rathausplatzu u samom centru grada. Uživali smo u raskošnim ukrasima, glazbi, tradicionalnim slasticama, kuhanom vinu i mnogim zabavnim atrakcijama.

Sljedećeg jutra, ispred hotela dočeka nas je snijeg koji nas je “pratio” cijeli dan. Zaputili smo se prema Hundertwasserhausu, neobičnom stambenom kompleksu koje je dijelo austrijskog umjetnika i arhitekta Friedensreicha Hundertwassera. Nakon toga posjetili smo bijele vrtove dvorca Belvedere koji nudi zaista poseban doživaljaj tijekom adventa. Ispred Belvederea bio je organiziran božićni sajam gdje smo se družili i zajedno uživali. Za vrijeme slobodnog vremena vodič Boško predložio nam je posjet ulici Mariahilfer Straße koja je ujedno i glavna trgovačka ulica te se smatra jednom od najvažnijih i najprometnijih shopping destinacija u gradu. U Naturhistorisches muzeju istražili smo izvanredne zbirke minerala i fosila te razgledali raznovrsnu zbirku prepariranih životinja, antropološke predmete i posjetili edukativne izložbe koje su nam pružile uvid u prirodni svijet i evoluciju života na Zemlji. Subotu smo završili večerom i druženjem u hotelu.

Naša zadnja destinacija je bila dvorac Schönbrunn kojeg smo posjetili u nedjelju. Obišli smo trgove ispred dvorca na kojem smo doživjeli još jedan od mnogih božićnih sajmova. Uživali smo u božićnoj atmosferi, mirisima pečenih kestena i kuhanog vina te predivnim

ukrasima. Uputili smo se prema svojim kućama i nakon skoro 10 sati stigli u Split i time završili našu zimsku avanturu.

Karla Klapež i Ketrin Jerčić, 3.a

O La La 366 večera

Na Svjetski dan siromaštva, 17. listopada, učenici 4. a razreda su s profesoricom Marijanom Marić i Adom Seferagić kuhali večeru za 36 beskućnika o kojima skrbi Udruga Most iz Splita. Spremili su pojorski bronzičić, tipično jelo mediteranske prehrane. Stručni nastavnici su s učenicima u kabinetu kuharstva pravili kolače za tu prigodu. Učenici putnici i ostali koji nisu mogli u zakazano vrijeme sudjelovati na radionici potrudili su se kod kuće napraviti kolače, a neki su donijeli jogurte, sokove, kruh i ostalo što je bilo potrebno za večeru. Vjeroučiteljica Matea Kolak se pobrinula za transport do skloništa i tako nam riješila jednu veliku brigu. Usprkos mišljenju da su Bračani škrti pokazana je humanost i solidarnost s najsiromašnijima i hrane je bilo najmanje za 3 večere.

Akcija kuhanja večera za beskućnike pod nazivom **O La La 366 večera** pokrenuta je krajem 2011. i još uvijek traje. Nakon prve večere za beskućnike koju su skuhalo navijači Torcide, kuhaču u ruke uzelo je na stotine ljudi i od tada do danas gotovo uvijek je netko stigao u sklonište u Gundulićevoj 22 i donio im večeru.

Onima koji su se, nesretnim spletom životnih okolnosti, našli na ulici više od same hrane znači to što nisu zaboravljeni i odbačeni. Svi koji rade na ovom projektu rade dobrovoljno, volonterski i jedina plaća za njihov rad je kada vide koliko veselja sve to pruža i onima koji te večere kuhaju i onima koji jedu tako da ćemo nastojati, još koji put, biti dio te priče o čudu dobrote.

4. a

Domska parlaonica

Domska je Parlaonica nekoliko puta održana i prošle godine. Ove, nažalost, interes nije velik zbog činjenice da se učenici teško motiviraju na taj tip aktivnosti, a u domu ih je znatno manje nego lani. Neki se boje "javnog nastupa", dok drugi, pak, misle da se Parlaonica svodi na svađu među sudionicima različitog mišljenja.

Stvarnost je zapravo sasvim drugačija. Parlaonica kao oblik debate između dviju skupina različitog stava na unaprijed zadanu temu razvija društvene vještine, timski rad, mirno rješavanje problema, argumentiranu raspravu umjesto sukoba, toleranciju, samosvijest i odgovornost. Utječe na proširivanje i povezivanje znanja iz različitih područja o kojima se debatira te na kvalitetu radne atmosfere.

U raspravi sudjeluju afirmacijska i negacijska skupina. Cilj afirmacijske skupine je dokazati zadanu tezu, dajući za nju čvrste argumente. Negacijska skupina mora osporiti istu tezu svojim protuargumentima. Rasprava se sastoji od nekoliko dijelova sa potpitanjima o kojima se diskutira. Moderator (u ovom slučaju odgajatelj) vodi raspravu, a ekipe imaju pravo replicirati suprotstavljenoj strani. O pobjedniku odlučuju suci koji procjenjuju kvalitetu argumenata afirmacijske, odnosno negacijske skupine te njihovih odgovora na protuargumente. Parlaonica ima i svoja pravila koja se moraju poštivati.

Tema je u ponedjeljak 11. prosinca bila "Zaslužuje li svatko drugu priliku?". S obzirom na širinu same teme i dosta podtema (potpitanja), i rasprava je bila dosta kvalitetna. Sudionici su na kraju zadovoljni izašli iz knjižnice.

Iako je negacijska skupina (koja je bila i brojnija) prema mišljenju sudaca ponešto bolje argumentirala svoju tezu, zaključak je bio da je teško izvoditi generalne zaključke i stavovi na ovu temu dosta ovise o pojedinim specifičnim primjerima.

Nadamo se da će učenici imati interesa da i dalje sudjeluju u ovoj aktivnosti, na neku od njima bliskih tema.

Dea Pecotić, 3.b i Laura Šoštarić, 4.b

The dance with nature

People and nature have a unique relationship that goes back a long way in the complex dance of life. This connection has left a mark on our civilizations, our history, and even our emotions.

We have found comfort and guidance from nature since prehistoric times. Our creativity has been guided by the shifting of the seasons, the movement of plants and animals, and beautiful scenery of the raw nature. Poetry, storytelling, and artwork from antique times demonstrate how much nature has shaped the human imagination.

But we lost touch with nature as our communities expanded and became increasingly focused on the urban life. Large, concrete cities represented a shift in our values, and occasionally we lost sight of our relationship with the natural world. We are starting to realize how much we lack that connection in this age of massive technology development and permacrisis.

The major issues negatively affecting our world, such as forest and animal species loss caused by the climate change, serve as a reminder to us that we must take care of it. We are discovering how connected everything is, and how important it is that we take care of nature.

Communities all throughout the world are trying to live in a way that is environmentally friendly. Eco-friendly technology is being used, and attempts have been taken to restore natural habitats for both plants and animals.

Ultimately, we need to rediscover the dance that is our relationship with nature. It is crucial to keep this connection in mind and cherish it in our restless and hectic lives.

By doing that, we contribute to maintaining a positive environment on Earth for all of us in addition to being beneficial to our own feelings, thoughts and doings. Rebuilding a connection with nature holds out the possibility of a time when humans and the environment coexisted in a unique harmony and sense, as well as in a dance that is mutually beneficial.

Liora Marinković, 4. a

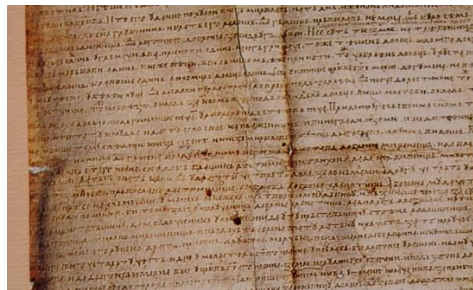

Povlja

Das Symbol meiner Stadt ist "Povaljska listina".

„Povaljska listina“ liegt in Pučišća.

Der Heilige Johannes ist der Schutzpatron von Povlja.

Der Ort wurde im 16 Jahrhundert gegründet.

Die Fläche beträgt 10,8 km²

Der Name *Povlja* leitet sich vom lateinischen Adjektiv *Paulija (Vallis)*.

Povlja hat etwa 250 Einwohner.

Phoebe Zlatar i Dora Okmažić, 1.a

Razgovaram s morem

Jednog zimskog sunčanog dana odlučio sam otići na plažu. Na putu do plaže nije bilo puno ljudi, vjerojatno zbog toga jer je bio radni dan. Na plaži sam se malo šetao... bacao kamenčiće u more... razmišljao... More je bilo kristalno, mirno kao ulje...

Zato sam sjeo i slušao tišinu. Odjednom su me zaokupirale misli, misli o životu. Čime ću se baviti kad odrastem? Koji je smisao života? Postoji li život nakon smrti? Ako postoji, idem li ja u raj ili u pakao?

Koji je to smisao života, ako ga uopće i ima. Svi jednom umremo, a kad umrem svi će me svejedno zaboraviti. Trebam li napraviti nešto veliko u svijetu da me se ne zaboravi? Je li smisao života biti dobar prema drugim ljudima i pomagati jedni drugima? Je li smisao života voljeti svoj život i napraviti ga ugodnim za sebe, imati puno dobrih ljudi oko sebe da ne budemo sami? Pa valjda onda i život ima smisla ako ga takvim napravimo. Kada umrem hoće li mi tijelo samo propasti i postati dio prirode. Hoće li duh moj i duša moja nastaviti živjeti poslije smrti? Ako hoće, vjerojatno onda postoji i Bog kod kojeg ide. Onda pomislim: ako mi se danas nešto dogodi i iznenada umrem, gdje ću ići, u raj ili u pakao? Nadam se u raj, ali jesam li to zaslužio? U tom sam trenutku shvatio: ovdje sam da širim dobro i da budem dobar čovjek i vjerujem da će mi se tako i na kraju suditi.

Dominik Pivčević, 1.a

Stranac

Smrt je riječ kojom započinjem školski esej. Riječ koja je poznata svima nama koji lutamo po ovom svijetu tražeći smisao postojanja. Riječ koja je promijenila Mersaultov život te ga na kraju i okončala. Smrt je kraj, ali možda i novi početak.

U romanu se upoznajemo s Mersaultom čovjekom koji živi u Alžiru prosječnim životom kao i većina drugih građana. No, rekao bih da se njegov odnos prema životu može objasniti jednom riječju: nezainteresiranost! Ubija ipak čovjeka, ali se ponaša kao da se nije ništa dogodilo. „Stranac“ je psihološki roman koji u čitateljima budi gađenje prema Mersaultu. Rado bih uskočio u knjigu, kao što sam i u lektiri spomenuo, i rekao mu, zapravo viknuo, o nebrizi koju svakodnevno provodi u djelo. Samo ću spomenuti smrt njegove majke i osjećaj koji ga je tada prožimao. Kako se netko može ravnodušno ponašati nakon što dobije obavijest da je njegova majka preminula? Kako nazivamo takve ljude? Pomislio sam da je moguće da boluje od koje psihičke bolesti ili da je potrebno analizirati njegovo djetinjstvo, kako bi mogli utvrditi uzrok njegova ponašanja. Sam naslov djela navodi nas na promišljanje i prije nego što započnemo s čitanjem; bar je u mom slučaju to promišljanje bilo na prvom mjestu. Promislio sam da djelo govori o nekom čovjeku koji je izbjegao iz svoje države i trenutno živi u drugoj koja ne prihvaća

Iz školskih zadaćnica Iz školskih zadaćnica Iz školskih zadaćnica

njegovu tradiciju, kulturu i jezik. No, pogriješio sam bar djelomično. Ono što sam točno rekao tiče se njegovog neprihvatanja od strane društva. Ponašao se drugačije, reklo bi se da je živio u svom svijetu, u svijetu gdje misli zahvaćaju potpuno njegov um te ga u gomili tog razmišljanja ponekad dovode do ludila. Jednom riječju on je ranjivi nihilist, koji se na može nositi sa svijetom u kojem živi te se prema istom ponaša cinično.

Roman pripada suvremenoj književnosti, prvenstveno jer je napisan u 20. stoljeću te govori o čovjekovom razmišljanju prema svijetu i egzistenciji. Kada govorimo o egzistenciji, mislim na ono ključno za svakog pojedinca: kako preživjeti?! Egzistencija također iziskuje odricanje i prihvaćanje povoda koja čovjek mora poštovati. No, kada govorimo o Mersaultu to nije slučaj! Kako bi mi Dalmatinci rekli: "Brigo moja pređi na drugoga." ili „Pust me stat.“ Druge osobe koje su značajne za roman su Marie i svećenik. Marie je zgodna bivša kolegica koja vodi ljubav s Mersaultom i zaljubljena je u njega. Karakterom je drugačija od Mersaulta, jer ona želi život s Mersaultom i teži boljem životu. A njemu je svejedno hoće li se oženiti s njom ili neće. Brižna je prema njemu i posjećuje ga u zatvoru.

Što se svećenika pak tiče, njega upoznajemo pri vrhuncu romana, kada on želi obratiti Mersaulta, ali on to odbija tako što se svećeniku unosi u lice. Rekao bih da je tu riječ o sukobu dobra i zla.

Roman mi se nije svidio jer imam predodžbu da zlo na kraju prevladava, pogotovo kad svećenik dolazi u zatvor kako bi ga obratio i kako bi ga skrušenog ispovjedio.

Toni Radić, 4.a

Dio novogodišnjih ukrasa koje su napravili učenici Đačkog doma. Bravo!!!

Ovom pričom Ketri Jerčić (3.a) sudjelovala je 18. natječaju kajkavske i 11. natječaju čakavskeknjiževne radove učenika srednjih škola RH. Njen rad je izabran među 5 najboljih. „Također, među uzornim čakavskim uradcima pet autorica istaknuti nam je uspješno jezično oblikovanu humorističnu priču na čakavskom idiomu Ketrin Jerčić.“

Vakega konfužijuna

Užežin Vele Gospe, usri miseca agusta i ciceja, ni ćuha ni puha u zroku, a šera Perina pomalo, nogu mimo nogu, put kurota. Koga će ako ne njega pitat za svit, a usput ćei zapisat mise za duše od prigatorija. Svo je jutro siromašica činila slatko, jer ni baš da u velečasnega gre u vižite svaki don.

Sa gvančeron galetinih, uza štrodu bidna, jedva do popovske kuće doplutola, pozvonila i majko se obradovala kal ga je doma nošla:

„Foljen Isus, šer kurote!“

„Navjeke, šera Perina, navjeke! Pasojte naprid! Čin ću vas ponudit?“ i vodi je u svoj tinel.

Seli oni dvo jedno prima drugen.

„Ma baš mi vas je drogo vidit vako na blizu, ne somo u crikvi! Kojin dobron?“

I taman kal je otvorila justa za odgovorit - trlintrlintrlintrlnn! Telefon...

„Skužojte šera Perina, somo čas.“

Privazme on poziv i odgovoro: „Je barba Jure... Dobro je. Tako je... je... u redu... fola ča ste se jovili...“, nabrojo velečasni dokle ni fini razgovor.

Udahne i reče: „Eto, skužojte nison mogo ne jovit se. Nego, di smo no stali?“

Šera Perina taman otvori justa da će zjanut, a no drndrnrndrnrnn, mobitel!

I siromah se velečasni opeta skužo i jovi.

Ni van potriba reć da je to trajolo i trajolo, a šera Perina se vrporila u katridi. A ča će, falabogu!

Jedva se jadan čovik riši i pozdravi i taman prikinu, a telefon zavrdeko trllntrlntrlnn... Klimne već iznebušen šera Perini da skužo i na telefon odgovoro: „Je...Je... Tomažina... Sve san razumi... Oće... Biće!“ i tako daje i tako bližnje...

Umori se jadan čovik govorit i notoje šera Perini za još malo pacijence, a na sirota ustrpjiva, ča će??? Voda iz ve kože na može!

A za infatik, vidi ona da velečasni nastoji razgovore pokrotit i njon se posvetit! I baš non je bilo drogo da mu je galetine za krejoncu donila.

Evo, Bogu fola, taman je siromah fini razgovor, sal će ona njemu špjegat zoć je došla i pomalo počne: „Velečasni...“, udahne a no... trlntrlntrlnn... Telefon! Parilo non se siroti ko da su svi gromi vega svita potegli olma oza kuću! A šer kurot zakoluto očima skužajuć se, ćapo slušalicu po prozbori: „Faljen Isus, izvolite.“ Onda malo slušo, malo olgovoro, opet slušo... ma otešlo se, vega puta je zvo biskup i nikako da se libero.

I tako, a ča da van rečen, jer to je duralo, siromah pop je na pozive odgovoro kako je stigo, a šera Perina se vrtejala i potila u katridi od muke i nevoje.

A i priša jon je bidnon bila radi galetinih ni ni obidvot dospila, a ko je računoda će u popovskon kući doboto večeru doškot!

A opet, voda nemore se sad dignut i poč ća! Trpi nesrićnica, trpi i sve u ne galetine pogledo, da non je kako god bilo se založit, sposila bi se. A opet, ne može dušu grišit, ni bidan kurot svo vrime ni udaho. Olgovoro, dogovoro, svituje, tiši... Justa mu se već osušila... Ma propju ga

je milo.

A onda, fola velen Bogu, siroton nako iscrpjen spusti ni nesrićni telefon i uzdahne, već jedva živ, po ko zno koji put...

„Uf, šera Perina moja, skužojte, a ča ste vi no došli?“

A ona bidna nako ustrpjiva zavapi koda za njon trču, da nebi ko uleti pri nje: „Don Stanko, evo vami galetine, a jo gren doma po ću vas nazvat na telefon!“

Ketrin Jerčić, 3.a

Poezija

Dopusti da te vidim kakav jesi
A ne kakav ćeš postati
Dopusti da vidim tvoj kaos u glavi
Jer samo tako te mogu
U potpunosti upoznati
Želim te upoznati cijelog
A ne samo tvoju lažnu sliku
Dopusti da te vidim onakvog kakav jesi
I ne moraš se bojati
Ja te mogu u potpunosti razumjeti

Ja ne želim da me gledaš očima ljudskim
Molim te gledaj me očima nebeskim
Očima prirode i svijeta,
jer samo oni znaju koliko tajni bolnih skrivam
iza svake biljke,
pored svakog stabla, ispred mora ili rijeka,
na livadama ili ispod sunca,
oni znaju koliko volim i koliko patim i koliko se smijem.
Svaka zvijezda ili mjesec znaju koliko spavam ili plačem,
Koliko mi fali izgubljeni dio srca mog
Zato ti kažem gledaj me očima prirode
Jer ljudi vide trenutak, a ne znaju koliko ubija patnja
I koliko uživam u sreći, ne osjete jer su ljudi sebična bića,
zato kažem ne gledaj me običnim očima nego prirodnim
jer kada pitaš prirodu nešto o meni čut ćeš tajne velike
koje ćeš samo ti moći razumjeti.

Lorena Đana, 2.c

POEZIJA

Gledon

Gledon i predon
Predon i gledon
Predon za svih nos
Predon kad će frmat pivot kuos
Predon kad će se ugrodit svemirski muost
Predon kad će od nevoje čovik hodit buos
Predon kad će svaki don bit puost
Predon kad će nan se osušit nuos
Ali brž nan se onda stvori obroz
I predon i čekon
Iz dona u don.

Riceta za dobru pismu
Je zaboravit di smo
Zatvorit oči i dignut obarve noglo
A zapivot tek koliko se bude moglo
Jer na kraju je glovno
Da slušateljju ni sve novo
I da kad uon zatvori oči
Vidi jasno ča si mu predoči

Imo nečega u tuon noći
Sediš na balkonu na drvenon katridi
I sigur si da te ne pratidu oči
Kasno je ura i otac se jidi

Ali isto kako ne spi kandilaber
Ne spi se ni tebi od studenice
Duošla je i sela kraj tebe mater
Pod očima non se nazire umorno lice.

Ne viruješ u zoru po je čekoš
A ko te i može krivit
Kad budno oko uvik sna bi još
Jer son je jedino će te može izliučit.

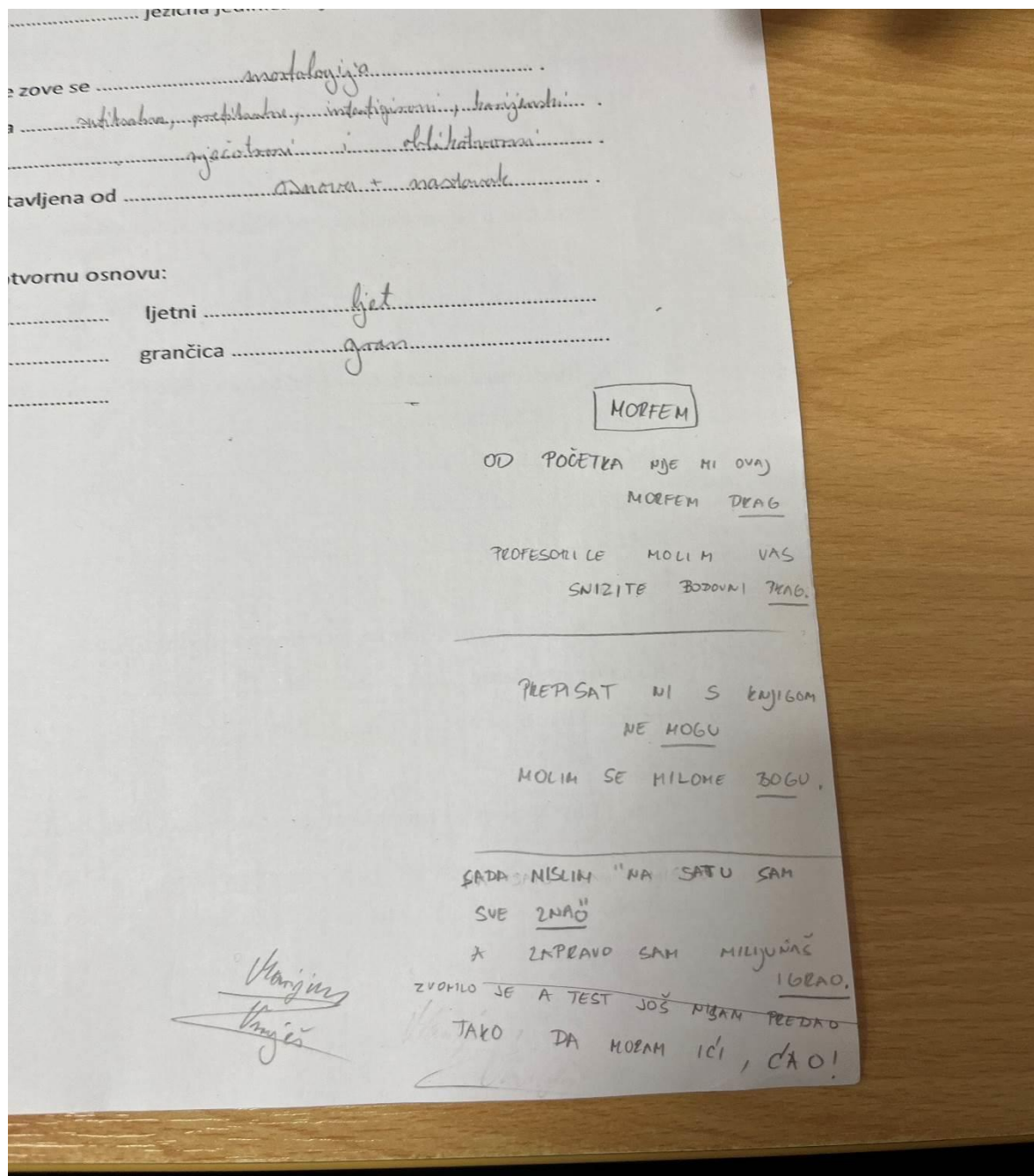
Ne baceloš vele će rano je škuola
jer si zanimjen od pustega mista
digneš glovu i nebu rečeš fola
jer drugo mu ne možeš ponudit ništa.

I da kad uon zatvori oči
Vidi jasno ča si mu predoči.

Zoran Vrandečić, 2.b

Tko kaže da gramatika i književnost ne mogu skupa!?

Marijan to dokazuje!!!

Marijan Vranješ, 3.a

BRAČKI TRADICIONALNI MEDENJACI

Sastojci:

- 1 jaje
- 10 dag meda od kadulje
- 1 dcl ulja
- 10 dag šećera
- 1 prašak za pecivo
- 1 žličica sode bikarbone
- brašna po potrebi

Priprema:

Istući jaja i šećer, a u drugu zdjelu staviti malo brašna. U to izliti jaja i šećer. U med staviti sodu i to staviti na vatru dok ne zabijeli. Uliti u jaja, dodati ulje i miješati postepeno dodajući brašno i prašak za pecivo. Umijesiti tijesto kao za njoke da ne bude tvrdo. Pustiti da odstoji 1sat na sobnoj temperaturi. Oblikovati po želji. Peći na 200°C od 10 do 15min.

RASPUCANCI OD MANDARINE

Sastojci:

2 jaja	40 ml ulja
200 g šećera	1 žlica ekstrakta vanilije
50 g rastopljenog maslaca	350 g glatkog brašna
	1 prašak za pecivo
	2 žlice soka od mandarine i korica naranče
	100 g šećera u prahu za uvaljati

Iz školske kuhinje Iz školske kuhinje Iz školske kuhinje

Priprema:

Jaja i šećer dobro izradite mikserom dok masa ne bude pjenasta. Dodajte vaniliju, sok od mandarine, ulje, maslac i malo soli (prstohvat), koricu od naranče, brašno i prašak za pecivo. Zamijesite tijesto koje je jako mekano i ostavite ga u hladnjaku bar jedan sat da se odmori (može i duže). Izradite male kuglice koje su otprilike kao orasi i uvaljajte ih u šećer u prahu. Složite kuglice na tepsiju pazeći da ostavljate dovoljno razmaka jer se kuglice u pečenju dosta šire. Peći 10 do 15 min na 180 °C.

1.c

Posjet Domu za starije i nemoćne

I ove smo godine u predblagdansko vrijeme posjetili bolski Dom za starije i nemoćne zajedno sa načelnicom naše Općine gđom Katarinom Marčić, predsjednicom Odbora za socijalnu skrb i zdravstvenu zaštitu gđom Leom Marinković i voditeljicom Centra za kulturu Bol gđom Ivanom Bošković. Našu školu predstavljale su profesorice Ada Seferagić i Ljubica Kusanović. Načelnica je uručila prigodne poklone korisnicima zaželjevši im sve najbolje prigodom predstojećih blagdana.

Grupa učenika trećeg i četvrtog razreda poklonila je korisnicima kolače koje su pekli učenici naše škole. Otpjevali su i nekoliko pjesama, podijelili ručno izrađene čestike i zaželjeli im puno zdravlja, sreće i radosti.

Korisnici su i nama priredili ugodno iznenađenje pjevajući blagdanske pjesme zajedno s nama. Pao je i dogovor da se vidimo i dogodine!!!

3.a

Čestitke

*Sretan i blagoslovljen Božić te
zdravu, sretnu i uspješnu novu
2024. godinu!*

Dominik

*Neka vam nova godina bude poput šarenog vatrometa – ispunjena sjajem
čiste radosti. Sretni vam blagdani!*

Viki

*Želim ti najljepši Božić do sada, pun ljubavi, mira i radosti. Neka te
ispunjavaju srdačni zagrljaji obitelji i prijatelja, topao dom i predijuna
hrana. Sretan Božić i nova godina!*

Josipa

Нехай збуваються ваші мрії. І в душі розцвітають надії!

З Новим роком і Різдвом Христовим!

Taras

*Frohe Feiertage und möge das neue Jahr Freude, Liebe und Erfolg in jeden
Augenblick bringen. Möge euer Herz mit der Wärme von Familie und engen
Freunden erfüllt sein!*

Dorothea

*Neka Božić donese Čaroliju u vaše srce uz velike radosti. Neka vas Božji
duh blagoslovlja snagom. Neka obećanje Božića donese vama i vašima
najdražima beskrajne blagoslove!*

Phoebe

Neka vam ovaj Božić i nova godina odišu radošću i smijehom!

David

Neka vam Božić bude ispunjen smijehom, toplinom i neizbrisivim uspomnama s obitelji i prijateljima. Uživajte u slavlju i neka i nova godina bude posebna i sjajna!

Dora

Sretan Božić i nova godina! Želim vam obilje ljubavi, radosti i sreće u nadolazećoj godini. Uživajte u blagdanima sa svojom najdražima i neka vam se ostvare sve želje!

Dora

Sretan vam Božić i nova godina i želim vam sve najbolje u nadolazećoj godini!

Tara

*Svaka minuta sretna ti bila,
Svaka ti se želja ispunila.
Za Božić i kroz novu godinu
Neka te sreća prati,
Ljepše želje ne mogu ti dati.
Sretan Božić i nova godina!*

Stipe

